Temps Ordinari - Quart diumenge

Per DavidG el dl., 26/01/2026 - 10:00

So 2,3.3,12-13
1Co 1,26-31
Mt 5,1-12a

Amb les Benaurances, Jesús ens proposa un nou decàleg. De la mateixa manera que Moisès al Sinaí, el Fill de Déu, a la muntanya, veient les multituds, expressa poèticament l'alegria de l'itinerari vers Déu.

El nou Moisès ja no parla en nom d'un altre, sinó que és Déu mateix qui es diu en Jesús. Aquesta vegada, el seu gènere literari no està fet de restriccions, sinó de propostes de felicitat. Les indicacions no brollen del temor profètic, sinó de l'alegria perquè Déu mateix fet home és qui surt a l'encontre.

La primera bona notícia és que Déu s'esmerça en la nostra felicitat fins a donar la vida. Déu no és un propietari que planteja un contracte d'arrendament per a la utilització d'uns serveis. Déu no és un instructor que vol assegurar els aprenentatges en repetidors de continguts. La glòria de Déu no llueix quan ens desfem per a satisfer un dèspota capritxos. La glòria de Déu esclata quan la vida dels homes i dones és plena. Aquesta és la nova aliança en la que som cridats a participar. Déu busca l'encontre amorós i creador, i ens hi prepara. A partir d'ara, per iniciativa seva, les nostres passes podran encaminar-se cap a un horitzó de felicitat atractiu. Així ens vol Déu: feliços.

Parem-nos, per un moment, a imaginar aquest horitzó de felicitat que Déu ens proposa. Si la vida està feta de preparatius i de realitzacions, d'itineraris i de conclusions, com serà això en el cel nou i la terra nova de Jesús? ¿Com serà la comunicació, l'acollida, l'alegria, la satisfacció, la sorpresa...? Pensar-hi ens pot generar un nou impuls de vida. I, en concret, si les nostres celebracions eucarístiques volen ser penyora de la plenitud de la que parla Jesús, preguntem-nos si ho assolim. En què ho notem? En què ho podem fer més palès?

La invitació a la felicitat de Jesús engresca, però, a l'hora, provoca en nosaltres perplexitat i una nova atenció. Perplexitat perquè els pobres en l'esperit, els que estan de dol, els humils no son als qui espontàniament atribuirem l'adjectiu de feliços. I malgrat el desajust conceptual, Jesús en diu que sí: son feliços perquè quan més radical és la qüestió més es troba sols en Déu la resposta. El ric i el satisfet d'ell mateix dirà que no necessita ningú que el redimeixi. Sols des de la vulnerabilitat s'aixequen les mans al cel cercant plenitud. Feliç el pobre que així ho espera! Feliç tu si així ho esperes! Seràs consolat, viuràs al Cel nou i a la Terra nova on Jesús ens precedeix.

Les Benaurances reclamen també en nosaltres una nova atenció. Déu apel·la , en efecte, a la nostra sensibilitat per a que mirem la realitat amb un cor net, ens compadim del que és més desvalgut que jo, tinguem fam i set de justícia i, finalment, treballem per una pau justa. No la pau que adorm el conflicte sinó la que desbrossa camins vers al Regne dels cels.

I si fruit d'això, arriba el conflicte, feliç tu perquè aquesta serà la senyal dels qui tenen Jesús com a referent, camí i vida. En aquest mon i en aquesta història no hi cap un somni tan gran com el de l'aliança entre Déu i nosaltres. Per això, els qui no busquen quelcom diferent al seu plaent ara i aquí sinó aprofundir en l'exclusivitat dels seus privilegis, seran els primers en perseguir als qui cerquen una altra cosa. T'has adonat dels senyals que en la teva vida es donen i corroboren que això nostre va més enllà?

ETIQUETES
FELICITAT ALIANÇA MÉS ENLLÀ